

N á v r h

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne,

**kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky,
ve znění pozdějších ústavních zákonů**

Parlament se usnesl na tomto ústavním zákoně České republiky:

Čl. I

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 347/1997 Sb., ústavního zákona č. 300/2000 Sb., ústavního zákona č. 395/2001 Sb., ústavního zákona č. 448/2001 Sb., ústavního zákona č. 515/2002 Sb., ústavního zákona č. 319/2009 Sb., ústavního zákona č. 71/2012 Sb. a ústavního zákona č. 98/2013 Sb., se mění takto:

1. Název ústavního zákona zní:

„Ústava Českého státu“

2. Preambule ústavního zákona zní:

„My, občané Českého státu v Čechách, na Moravě a ve Slezsku,

přihlašující se k dobrým tradicím dávné státnosti
zemí Koruny české,

navazující na obnovenou státnost českou a hledíce si odkazu státnosti československé,

odhodláni budovat, chránit a rozvíjet Český stát v duchu nedotknutelných hodnot lidské důstojnosti
a svobody jako vlast rovnoprávných, svobodných občanů, kteří jsou si vědomi svých
povinností vůči druhým a zodpovědnosti vůči celku, jako svobodný a demokratický stát,
založený na úctě k lidským právům a na zásadách občanské společnosti, jako součást rodiny
evropských a světových demokracií,

odhodláni společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství,

odhodláni řídit se všemi osvědčenými principy právního státu

a přejíce si opětovně povolat na svatováclavský stolec právoplatného českého panovníka,

prostřednictvím svých svobodně zvolených zástupců přijímáme tuto Ústavu Českého státu“.

3. V čl. 1 odstavec 1 zní:

„(1) Český stát je svrchovaným, jednotným a demokratickým právním státem založeným na úctě k právům a svobodám člověka a občana“.

4. V čl. 1 odst. 2 se slova „Česká republika“ nahrazují slovy „Český stát“ a slovo „ni“ se nahrazuje slovem „něj“.

5. V čl. 3 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“.

6. V čl. 10 se slova „Česká republika vázána“ nahrazují slovy „Český stát vázán“.

7. V čl. 10a odst. 1 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“.

8. V čl. 10b odst. 1 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“.

9. V čl. 11 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“.

10. V čl. 12 odst. 1 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“.

11. Čl. 13 zní:

„Čl. 13

Královským hlavním městem Českého státu je Praha.“.

12. V čl. 14 odst. 1 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“ a slova „vlajka prezidenta republiky“ nahrazují slovy „znak a vlajka panovníka“.

13. V čl. 15 odst. 1 se slova „České republice“ nahrazují slovy „Českém státě“.

14. V čl. 18 odst. 3 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“.

15. V čl. 19 odst. 1 a odst. 2 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“.

16. V čl. 22 odst. 1 se slova „úřadu prezidenta republiky“ zrušují a na konec odstavce se doplňuje nová věta „Poslancem ani senátorem se nemůže stát panovník.“.

17. V čl. 22 odst. 2 se slova „ujal úřadu prezidenta republiky“ nahrazují slovy „stal panovníkem“.

18. V čl. 23 odst. 3 se slova „České republice“ nahrazují slovy „Českému státu“ a slovo „její“ se nahrazuje slovem „jeho“.
19. V čl. 33 odst. 4 se slova „prezident republiky“ nahrazují slovem „panovník“.
20. V čl. 34 odst. 1 a odst. 3 se slova „prezident republiky“ nahrazují slovem „panovník“.
21. V čl. 35 odst. 1 v větě se slova „prezident republiky“ nahrazují slovem „panovník“.
22. V čl. 35 odst. 1 písm. a) se slova „prezidentem republiky“ se nahrazují slovem „panovníkem“.
23. V čl. 35 odst. 2 se slova „prezident republiky“ nahrazují slovem „panovník“.
24. V čl. 39 odst. 3 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“ a slova „Česká republika“ se nahrazuje slovy „Český stát“.
25. V čl. 39 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:
„(5) K přijetí nástupnického řádu, stejně jako k přijetí usnesení podle čl. 56 odst. 3, čl. 57 odst. 5, čl. 58 nebo čl. 60 odst. 3 a odst. 5, je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců a nadpoloviční většiny všech senátorů.“.
26. V čl. 43 odst. 1 se slova „Česká republika napadena“ nahrazují slovy „Český stát napaden“.
27. V čl. 43 odst. 2 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“ a slova „Česká republika“ se nahrazují slovy „Český stát“.
28. V čl. 43 odst. 3 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“.
29. V čl. 43 odst. 4 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“ a slova „Česká republika“ se nahrazuje slovy „Český stát“.
30. V čl. 43 odst. 5 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“.
31. V čl. 49 se slova „České republiky“ nahrazují slovy „Českého státu“.
32. V čl. 50 odst. 1 se slova „Prezident republiky“ nahrazují slovem „Panovník“.
33. V čl. 51 se slova „prezident republiky“ nahrazují slovem „panovník“.
34. Nadpis hlavy třetí zní:
„Panovník“.
35. Nadpis nad označením čl. 54 se zrušuje.
36. Čl. 54 zní:
„Čl. 54
(1) Hlavou státu je panovník, jemuž náleží titul českého krále.“

(2) Panovník je posvátný, nedotknutelný a není nikomu odpovědný.

(3) Panovník vykonává svou moc prostřednictvím vlády, neplyne-li z ústavního zákona něco jiného.

37. Čl. 55 zní:

„Čl. 55

Panovníku nepřísluší vykonávat žádný jiný veřejný úřad nebo funkci, nejde-li o funkci toliko čestné povahy. Zákon stanoví, které veřejné úřady a funkce je zapovězeno vykonávat následníku trůnu.“

38. Čl. 56 zní:

„Čl. 56

(1) Nástupnický řád, založený na zásadách prvorozenství, budiž stanoven zákonem.

(2) Kdo má podle nástupnického řádu usednout na trůn bezprostředně po stávajícím panovníku, je následníkem trůnu.

(3) Parlament je z nástupnictví založeného nástupnickým řádem oprávněn svým usnesením jednotlivě vyloučit jen toho, kdo je zjevně trvale nezpůsobilý ujmout se trůnu pro svůj zdravotní stav nebo pro zavrženíhodné jednání proti Českému státu či proti jeho občanům, anebo toho, kdo je hlavou státu v jiném státě. Usnesení však nemá účinků vůči tomu, kdo se panovníkem již stal. Ten, kdo byl vyloučen z nástupnictví anebo panovník jsou oprávněni domáhat se, aby Ústavní soud přezkoumal důvodnost takového usnesení. “

39. Čl. 57 zní:

„Čl. 57

(1) Okamžikem, kdy se uvolní trůn, stává se panovníkem dosavadní následník trůnu.

(2) Panovník budiž bez průtahů korunován za českého krále. Před korunovací složí panovník za přítomnosti obou komor Parlamentu tuto přísahu: „Přisahám, že zachovám věrnost Českému státu, jeho Ústavě a zákonům. Přisahám, že budu panovat v zájmu všeho lidu a spravovat se při tom podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.“ K přísaze může doplnit: „K čemuž mi dopomáhej Bůh.“

(3) Dokud panovník nesloží přísahu, není oprávněn vykonávat své pravomoci.

(4) Panovník nevykonává své pravomoci rovněž dokud nedosáhne věku 21 let.

(5) Panovník nesmí v jiném státě přijmout trůn ani jiný úřad hlavy státu, nedal-li k tomu svolení Parlament. Byl-li panovník v jiném státě již hlavou státu prohlášen, nesmí se v něm ujmout takové funkce, složit slib či přísahu s tím spojenou, nechat se korunovat ani započít s výkonem pravomocí, nedal-li k tomu svolení Parlament. Odepře-li Parlament dát své svolení, panovník se funkce hlavy státu v jiném státě bez průtahů vzdá.“

40. Čl. 58 zní:

„Čl. 58

Není-li ve státě dosud panovníka nebo uvolní-li se trůn, aniž by bylo následníka trůnu, povolá panovníka na trůn Parlament. Dále se nástupnictví spravuje nástupnickým řádem.“

41. Čl. 59 zní:

„Čl. 59

(1) Trůn se uvolňuje smrtí panovníka, jeho abdikací anebo sesazením dle odstavce 3.

(2) Bývalý panovník, jenž abdikoval, nebo bývalý následník trůnu, jenž se vzdal nástupnictví, nemůže takové své rozhodnutí vzít zpět. Je však oprávněn Ústavnímu soudu do tří let navrhnout, aby přezkoumal, zda jeho prohlášení bylo učiněno svobodně, a není-li tomu tak, aby vyslovil, že se k němu nepřihlíží.“

(3) Sesadit panovníka z trůnu lze toliko z příčiny porušení čl. 57 odst. 5. Sesazení se prohlašuje na návrh vlády usnesením Parlamentu, s nímž vyslovila souhlas třípětinová většina všech poslanců a třípětinová většina přítomných senátorů. Sesazený panovník je oprávněn navrhnout Ústavnímu soudu, aby přezkoumal, zda sesazení bylo prohlášeno oprávněně, a není-li tomu tak, aby je zrušil.“

42. Čl. 60 zní:

„Čl. 60

(1) Není-li ve státě dosud panovníka nebo uvolní-li se trůn, aniž by bylo následníka trůnu, ustanoví Parlament do doby, než na trůn povolá panovníka, jako správce království regenta.

(2) Parlament ustanoví regenta též na dobu, než panovník dosáhne věku dvaceti jedna let.

(3) Parlament na nezbytnou dobu ustanoví regenta též pokud panovník ze závažných důvodů není s to vykonávat své pravomoci, zvláště ze zdravotních příčin či pro neznámost pobytu, nebo pokud se panovník hrubě zpronevěruje ústavě či zavrženíhodným způsobem jedná proti svrchovanosti Českého státu nebo jeho ústavnímu řádu.

(4) Regent složí do rukou předsedy Senátu na společné schůzi obou komor Parlamentu tento slib: „Slibuji věrnost Českému státu. Slibuji, že budu zachovávat jeho Ústavu a zákony. Slibuji, že z vůle Parlamentu budu podle svého nejlepšího vědomí a svědomí zastupovat panovníka, dokud se svých povinností nebude s to sám ujmout.“

(5) Parlament je oprávněn regenta kdykoli odvolat, ustanoví-li tímž usnesením regenta nového.

(6) Parlament regenta odvolá též pomine-li nezbytný důvod, pro nějž byl ustanoven.

(7) Panovník je oprávněn navrhnout Ústavnímu soudu, aby přezkoumal, zda nastaly důvody pro ustanovení regenta anebo zda dosud trvají. Neshledá-li Ústavní soud přítomnost takových důvodů v nezbytné míře, usnesení o ustanovení regenta zruší.“.

43. Čl. 61 zní:

„Čl. 61

(1) Regent vykonává namísto panovníka veškeré jeho pravomoci, ledaže zákon stanoví, že zákonem založená pravomoc je pro takový případ přenesena na jiný orgán. Zákaz výkonu jiných úřadů, platící pro panovníka, se vztahuje též na regenta.

(2) Osobní požitky spojené s královským titulem panovníkovi náleží i při ustanovení regenta; výjimky stanoví zákon.

(3) Jeví-li se to vzhledem k poměrům vhodným, budiž regentem ustanoven následník trůnu anebo jiný příbuzný panovníka, jenž dosáhl věku dvaceti jedna let. Jinak může být regentem ustanoven jen občan, který je volitelný do Senátu.

44. V čl. 62 v větě se slova „Prezident republiky“ nahrazují slovem „Panovník“.

45. V čl. 62 se písmeno f) zrušuje.
Dosavadní písmena g) až k) se označují jako písmena f) až j).

46. V čl. 63 odst. 1 v větě se slova „Prezident republiky“ nahrazují slovem „Panovník“.

47. V čl. 63 odst. 1 se za písmeno i) vkládá nové písmeno j), které zní:

„j) jmenuje ze soudců předsedu a místopředsedy Nejvyššího soudu,“.

Dosavadní písmena j) a k) se označují jako písmena k) a l).

48. V čl. 63 odst. 2 se slova „Prezidentovi republiky“ nahrazují slovem „Panovníkovi“.

49. V čl. 63 odst. 3 a odst. 4 se slova „prezidenta republiky“ nahrazují slovem „panovníka“.

50. V čl. 64 odst. 1 a odst. 2 se slova „Prezident republiky“ nahrazují slovem „Panovník“.

51. Čl. 65 zní:

„Čl. 65

(1) Panovníka nelze zadržet, trestně stíhat ani stíhat pro přestupek nebo jiný správní delikt. Za skutky učiněné v době panování nelze panovníka stíhat, ani pokud trůnu pozbyl.

(2) Následníka trůnu nelze trestně stíhat ani stíhat pro přestupek nebo jiný správní delikt bez souhlasu Parlamentu. Odepře-li Parlament souhlas, je trestní stíhání, stíhání pro přestupek nebo stíhání pro jiný správní delikt navždy vyloučeno.“.

(3) Pro regenta se použije odstavec 2 obdobně.

52. Čl. 66 zní:

„Čl. 66

(1) Nastane-li důvod pro ustanovení regenta předvídaný v čl. 60 odst. 1 nebo odst. 2, náleží po nezbytnou dobu, než je regent ustanoven, výkon funkcí podle čl. 63 odst. 1 písm. a) až e) a h) až l) a čl. 63 odst. 2 předsedovi vlády. Předsedovi Poslanecké sněmovny v takové době přísluší výkon funkcí podle čl. 62 písm. a) až e) a j) a dále čl. 63 odst. 1 písm. f), jde-li o vyhlášení voleb do Senátu; je-li však Poslanecká sněmovna rozpuštěna, přísluší výkon těchto funkcí předsedovi Senátu, kterému též přísluší v době, kdy předseda vlády vykonává vymezené funkce panovníka, výkon funkce podle čl. 63 odst. 1 písm. f), jde-li o vyhlášení voleb do Poslanecké sněmovny.

(2) Odstavec 1 se použije obdobně také v případě, že regent pozbyde funkce, a to po nezbytnou dobu, než Parlament v souladu s čl. 60 ustanoví nového regenta nebo se usnese, že pominul důvod pro ustanovení regenta“.

53. Za čl. 66 se vkládá označení nové hlavy čtvrté, jejíž nadpis zní:

„Moc výkonná“.

Dosavadní hlavy čtvrtá až osmá se označují jako hlavy pátá až devátá.

54. V čl. 68 odst. 2, odst. 3 a odst. 4 se slova „prezident republiky“ nahrazují slovem „panovník“.

55. V čl. 69 odst. 1 se slova „prezidenta republiky“ nahrazují slovem „panovníka“.

56. V čl. 69 odst. 2 se slova „České republice“ nahrazují slovy „Českému státu“ a slovo „její“ se nahrazuje slovem „jeho“.

57. V čl. 73 odst. 1 se slova „prezidenta republiky“ nahrazují slovem „panovníka“.

58. V čl. 73 odst. 3 se slova „prezident republiky“ nahrazují slovem „panovník“.

59. V čl. 74 se slova „Prezident republiky“ nahrazují slovem „Panovník“.

60. V čl. 75 se slova „Prezident republiky“ nahrazují slovem „Panovník“.

61. V čl. 81 se slova „jménem republiky“ zrušují.

62. V čl. 82 odst. 3 se slova „prezidenta republiky“ nahrazují slovem „panovníka“.

63. V čl. 84 odst. 2 se slova „prezident republiky“ nahrazují slovem „panovník“.

64. V čl. 85 odst. 1 se slova „prezidenta republiky“ nahrazují slovem „panovníka“.
65. V čl. 87 odst. 1 písm. g) zní: „o návrhu na přezkum usnesení Parlamentu podle čl. 56 odst. 3, čl. 59 odst. 3 a čl. 60 odst. 7“
66. V čl. 87 odst. 1 písm. h) zní: „o návrhu bývalého panovníka na posouzení jeho prohlášení o abdikaci podle čl. 59 odst. 2.“
67. V čl. 87 odst. 1 písm. i) se slova „Českou republiku“ nahrazují slovy „Český stát.“
68. V čl. 93 odst. 1 se slova „prezidentem republiky“ nahrazují slovem „panovníkem“.
69. V čl. 97 odst. 2 se slova „prezident republiky“ nahrazují slovem „panovník“.
70. V čl. 98 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Členy Bankovní rady České národní banky, jejího guvernéra a viceguvernéry jmenuje panovník se souhlasem Senátu.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.
71. V čl. 99 se slova „Česká republika“ nahrazují slovy „Český stát“.
72. V čl. 112 odst. 1 se slova „Ústavní pořádek České republiky“ nahrazují slovy „Ústavní pořádek Českého státu“.

Čl. II.

Účinnost

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem